№ 3 (15) Warszawa, maj — czerwiec 1930 Rok III.

DZIENNIK URZĘDOWY
POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

OKÓLNIKI I PISMA WŁADZ I URZĘDÓW CENTRALNYCH, DOTYCZĄCE SŁUŻBY D. P. M. T.

ROZPORZĄDZENIA MINISTERSTWA SKARBU.

MINISTERSTWO SKARBU
Nr. D. I. 2348/1/30.

Warszawa, dnia 28 kwietnia 1930 r.

Nawiązując do okólnika z dn. 24 kwietnia 1930 r. L. D. III. 1030/1/30, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że wobec postanowień ustępu końcowego art. 4 ustawy skarbowej z dn. 29 marca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 221) wszelkie dodatkowe wynagrodzenia i specjalne dodatki urzędników państwowych w Polskim Monopolu Tytoniowym nie mogą przekraczać od dnia 1 kwietnia r. b. normalnego uposażenia służbowego tych urzędników.

Wszelkie poprzednio wydane zarządzenia, sprzeczne z powołanemi postanowieniami ustawy, tracą równocześnie moc obowiązującą.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Do Pana
Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniowego
w miejscu.

DYREKCJA POLSKIEGO
MONOPOLU TYTONIOWEGO
L. 5601/I/Os/30

Warszawa, dnia 16 maja 1930 r

W sprawie wypłacania dodatkowych wynagrodzeń i specjalnych dodatków pracownikom P. M. T.

Wydziałowi VII-mu D. P. M. T.
do wiadomości się udziela z tem, iż w związku z powyższem zarządzeniem Pana Ministra zmienia się zarządzenie Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego z dnia 31 marca 1930 r. L. 4277/I/Os/30 w tym kierunku ,iż dodatki remuneracyjne przyznawane pracownikom Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego obliczane będą wprawdzie na dotychczasowych zasadach, z ograniczeniem jednak do wysokości 100% normalnego uposażenia, względnie wynagrodzenia tych pracowników. O ile przeto wypłata dodatku, obliczanego na dotychczasowych zasadach miałaby przekroczyć wysokość normalnego uposażenia, względnie wynagrodzenia danego pracownika,

należy wysokość przyznawanego i wypłacanego dodatku zmniejszyć do maksymalnej wysokości 100% uposażenia, względnie wynagrodzenia.

W sprawie tych pracowników, którym w bieżącym roku budżetowym wypłacono już dodatki remuneracyjne ponad 100% uposażenia, względnie wynagrodzenia, otrzyma Wydział VII dodatkowe zarządzenie.

Poleca się Wydziałowi VII-mu utrzymywać w ścisłej kontroli wypłaty nietylko miesięcznych dodatków remuneracyjnych, lecz i ewentualnych innych dodatków, względnie nagród pieniężnych, przyznawanych pracownikom P. M. T. tak, by w żadnym wypadku łączna suma remuneracji, nagród pieniężnych i t. p. nie przekroczyła 100% należnego pracownikowi wynagrodzenia, względnie uposażenia.

Dyrektor

Polskiego Monopolu Tytoniowego:

(—) *Dr. Kreutz.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. III. 1250/1/30

Przekazywanie objektów, stanowiących własność Skarbu Państwa.

Warszawa, dnia 17 maja 1930 r.

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw.

Celem ujednostajnienia i uproszczenia trybu postępowania, stosowanego dotychczas niejednolicie w wypadkach przekazywania objektów skarbowych poszczególnych władzom, urzędom, względnie przedsiębiorstwom (monopolom) państwowym, jak również celem zlikwidowania tych nieporozumień i sporów, jakie mają miejsce między władzami państwowemi na tle kwestji opłaty za korzystanie z przekazanych objektów skarbowych, Ministerstwo Skarbu, uchylając poprzednie okólniki z dnia 13 czerwca 1924 L. 1969/DB/1 i z dnia 13 listopada 1924 r. L. 2933/DB/1 w sprawie zawierania umów cywilno-prawnych między władzami państwowemi, oznajmia co następuje:

Zgodnie z prawodawstwem polskiem, stojącem na gruncie jednolitości i niepodzielności Skarbu Państwa oraz jego mienia, nie mogą być zawierane umowy w tych wypadkach, gdy objekty skarbowe, znajdujące się w zarządzie władz, urzędów, względnie przedsiębiorstw (monopolów) państwowych, odstępowane są innym władzom, urzędom, względnie przedsiębiorstwom (monopolom) państwowym.

Umowy bowiem zawierane w powyższych wypadkach dochodziłyby do skutku między przedstawicielami tego samego podmiotu prawnego, jakim jest Skarb Państwa i wobec tego nie pociągałyby za sobą żadnych skutków prawnych.

Przekazanie objektów skarbowych w wypadkach wyżej wymienionych winno natomiast znaleźć wyraz w odpowiednim protokule, sporządzonym przy współudziale przedstawicieli zainteresowanych władz, urzędów, względnie przedsiębiorstw (monopolów) państwowych.

Również protokularnie należy uregulować wszelkie kwestje, związane z faktem przekazania objektów skarbowych, a więc naprzykład sprecyzować zasady, sposób i zakres użytkowania odstąpionych objektów, oznaczyć, kto wykonywać będzie zarząd danego objektu, określić ewentualne inne czynności administracyjne, połączone z faktem użytkowania i oznaczyć, kto będzie spełniać te czynności, określić, kto i jakie ciężary (koszty remontu, naprawy, podatki i t. d.) będzie regulować.

Co się tyczy kwestji odpłaty za przekazane objekty, to o ile chodzi o objekty skarbowe **nieruchome**, należy je przekazywać bezpłatnie, t. j. bez wyznaczania jakichkolwiek opłat za korzystanie z odstąpionych objektów nieruchomych.

Powyższą zasadę nieodpłatności stosować należy bez względu na to, czy objekt skarbowy, znajdujący się w zarządzie władzy, urzędu, przedsiębiorstwa (monopolu) państwowego, oddany zostaje władzy państwowej, urzędowi, względnie przedsiębiorstwu (monopolowi) państwowemu, jak również bez względu na to, czy chodzi o czasowe lub trwałe korzystanie z odstąpionego objektu lub z jego części.

Nie dotyczy to tylko państwowych przedsiębiorstw skomercjalizowanych, wydzielonych z administracji państwowej na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 195), o ile takiemu przedsiębiorstwu na mocy protokułu zdawczo-odbiorczego zostanie oddany w imieniu Skarbu Państwa odpowiedni majątek.

Natomiast w wypadkach przekazywania objektów skarbowych ruchomych, należy stosować z reguły zasadę odpłatności.

Podając powyższe do wiadomości i wydania zarządzeń, Ministerstwo Skarbu prosi o zaniechanie żądania opłat od tych władz, urzędów, przedsiębiorstw (monopolów) państwowych, które korzystają już z objektów skarbowych nieruchomych, dotychczas im przekazanych.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. 739/IX/2/30

Warszawa, dnia 27 maja 1930 r.

OBWIESZCZENIE

Ministra Skarbu z dnia 27 maja 1930 r. w przedmiocie wykupu krajowego surowca tytoniowego ze zbioru w r. 1930.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) ustanawia się następującą taryfę wykupu krajowego surowca tytoniowego ze zbioru w r. 1930.

I kategorja.

Tytonie papierosowe średnio i drobnolistne (orjentalne), kwitnące czerwono i różowo, uprawiane w małopolskich okręgach uprawy

Klasa	WYMOGI			Cena za 1 kg. zł	gr
Doborowa	Liście macierzyste i wierzchołkowe	złocisto-żółte lub cytrynowo-żółte, jednolicie zabarwione, nieuszkodzone	wygładzone i wiązane za ogonki w wiązki (papusze)	6	50
I	Liście macierzyste i wierzchołkowe	a) czerwono-żółte lub zielonkawo-żółte, nieuszkodzone b) złocisto-żółte lub cytrynowo-żółte, nieznacznie uszkodzone lub uszkodzone		5	30
II	Liście macierzyste i wierzchołkowe	a) jasno-brunatne b) czerwono-żółte lub zielonkawo-żółte, nieznacznie uszkodzone lub uszkodzone		3	65
III	Liście macierzyste i wierzchołkowe	brunatne i czerwono-brunatne		2	—

II kategorja

Tytoń papierosowy węgierski—ogrodowy, wielkolistny, kwitnący różowo, uprawiany w małopolskich okręgach uprawy

Klasa	WYMOGI			Cena za 1 kg. zł	gr
Doborowa	Liście macierzyste i wierzchołkowe	złocisto-żółte lub cytrynowo-żółte, nieuszkodzone lub nieznacznie uszkodzone	wygładzone i wiązane za ogonki w wiązki (papusze)	3	30
I	Liście macierzyste i wierzchołkowe	a) czerwono-żółte lub zielonkawo-żółte, nieuszkodzone lub nieznacznie uszkodzone b) złocisto-żółte lub cytrynowo-żółte, uszkodzone		2	70
II	Liście macierzyste i wierzchołkowe	a) jasno-brunatne b) czerwono-żółte lub zielonkawo-żółte, uszkodzone		2	25
III	Liście macierzyste i wierzchołkowe	brunatne i czerwono-brunatne,		1	30

III kategorja

Tytonie cygarowe, kwitnące czerwono i różowo, uprawiane w śląskim okręgu uprawy

Klasa	WYMOGI		Cena za 1 kg. zł	gr
Doborowa	Liście macierzyste, wielkie, nieuszkodzone, jednolicie zabarwione, przedniej jakości	wygładzone i wiązane za ogonki w wiązki (papusze)	2	60
I.	Liście macierzyste, nieuszkodzone, dość jednolicie zabarwione		2	25
II.	Liście macierzyste, nieznacznie uszkodzone, Liście wierzchołkowe i dolne nieuszkodzone		1	80
III.	Liście macierzyste, uszkodzone, Liście wierzchołkowe i dolne, nieznacznie uszkodzone		1	30
IV.	Liście macierzyste, wiązane, lecz niewygładzone; liście wygładzone i wiązane za ogonki w wiązki, które nie mogą być zaliczone do klas wyższych, które jednak do wyrobów są przydatne		—	80
V.	Liście niewiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów		—	35

IV kategorja

Tytoń Kentucky, kwitnący różowo, uprawiany w małopolskich okręgach uprawy

Klasa	WYMOGI		Cena za 1 kg zł	gr
I	Liście duże, treściwe, ciężkie, nieuszkodzone lub uszkodzone	wiązane za ogonki w wiązki (papusze)	1	80
II	Liście mniejsze, mniej treściwe, lżejsze, nieuszkodzone lub uszkodzone		1	40
III	Liście wiązane w wiązki (papusze), nieuszkodzone lub uszkodzone, które nie mogą być zaliczone do klas wyższych, które jednak do wyrobów są przydatne		—	80
IV	Liście niewiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów		—	35

V kategorja

Tytonie machorkowe, żółto-kwitnące

Klasa	WYMOGI		Cena za 1 kg zł	gr
I.	Liście duże, treściwe, ciężkie, nieuszkodzone lub uszkodzone	wiązane za ogonki w wiązki (papusze)	1	70
II.	Liście mniejsze, mniej treściwe, lżejsze, nieuszkodzone lub uszkodzone		1	30
III.	Liście wiązane w wiązki (papusze), nieuszkodzone lub uszkodzone, które nie mogą być zaliczone do klas wyższych, które jednak do wyrobów są przydatne		—	80
IV.	Liście niewiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów		—	3

Cena za jeden kilogram zdrowego, czystego nasienia tytoniowego, zamówionego i wybranego przez organa Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, o wartości użytkowej nie mniejszej, niż 85%, 10 złotych; nasienie o wartości użytkowej niższej, niż 50% będzie odbierane jako nieużytek. Cena za nasienie zdrowe i czyste o wartości użytkowej od 50% do 85%, będzie obliczona w stosunku jego wartości użytkowej do nasienia pełnowartościowego (t. j. 85%-ego).

Liście tytoniowe winny być **dojrzałe, zdrowe, wysuszone, sortowane** i **niefermentowane**.

Liście i części liści, zanieczyszczone obcemi domieszkami, liście i części liści nieprzydatne do wyrobów **(niedojrzałe, niesuszone, chore, zmarznięte, spleśniałe, zgniłe, zepsute) łodygi z liśćmi i pędy boczne roślin tytoniowych, odbierane będą jako materjał niezdatny do użutku bez wynagrodzenia.**

Jako liście nieznacznie uszkodzone, kwalifikowane będą liście, u których nie więcej, niż 1/10 część blaszki listnej została uszkodzona przez choroby lub mechanicznie; jako liście uszkodzone kwalifikowane będą liście, u których nie więcej, niż 1/3 część blaszki listnej została uszkodzona przez choroby lub mechanicznie; liście uszkodzone mechanicznie lub przez choroby na powierzchni większej, niż 1/3 część blaszki listnej przyjmowane będą jako części liści.

Liście odrostowe, wyprodukowane za urzędowem zezwoleniem, o ile będą **dojrzałe, zdrowe, sortowane, wysuszone, wiązane w wiązki (papusze),** przyjmowane będą we wszystkich pięciu kategorjach tytoniu po cenie 70 gr. za jeden kilogram; liście zaś odrostowe, nieodpowiadające powyższym wymaganiom, będą odbierane bez wynagrodzenia.

Mieszane wiązki liści, t. j. wiązki, które zawierają liście tytoniu różnych kategoryj, przyjmowane będą po cenie, ustanowionej dla najniższej klasy tej kategorji tytoniu, która jest dozwoloną do uprawy w odnośnym okręgu, względnie miejscowości.

Liście, niezupełnie wysuszone I, II i III kategorji tytoniu, a przydatne do wyrobów, będą zaliczone do bezpośrednio niższej klasy, od tej klasy, do jakiej kwalifikowałyby się w zupełnie suchym stanie.

Ten przepis odnosi się również do liści zwilżonych I, II i III kategorji tytoniu, przydatnych do wyrobów, jednak liście takie w tych trzech kategorjach wykupywane będą najwyżej w klasie III-ej.

Liście IV i V kategorji tytoni niezupełnie wysuszone lub zwilżone, lecz przydatne do wyrobów, które w zupełnie suchym stanie kwalifikowałyby się do pierwszych dwóch klas, odbierane będą najwyżej w klasie III-ej.

Ponadto przy liściach niezupełnie wysuszonych lub zwilżonych wszystkich kategorji I, II, III, IV i V obniżoną będzie waga tytoniu, stosownie do zawartości wilgoci.

Liście tytoniowe, dostarczane do wykupu, winny być powiązane w wiązki (papusze) za ogonki sznurkiem lub łykiem.

Ilość liści w jednej wiązce (papuszy) tytoni papierosowych i cygarowych (kategorja I, II i III) nie powinna więcej wynosić, niż 15 do 20, dla tytoni ciężkich (IV i V kategorja) 20 do 30 liści, zależnie od ich wielkości.

Sznur, względnie drut, na którym liście uprzednio były zawieszone przy suszeniu, winien być wyciągnięty z ogonków przy wiązaniu w wiązki.

Liście, powiązane z pominięciem powyższych wymagań, odbierane będą po cenie o 20 groszy niższej od ceny taryfowej za jeden kilogram.

Łodygi liści tytoniowych nie będą wykupywane.

Liście wszystkich pięciu kategoryj tytoniu z częściami łodyg przy ogonkach, odbierane będą po cenie o 20 groszy niższej od ceny taryfowej za jeden kilogram danej klasy. Niezależnie od powyższego potrąconą będzie waga w stosunku procentowym do wagi łodyg w wiązkach.

Za uwędzenie liści tytoniu Kentucky (IV-ta kategorji), przyznaje się plantatorom dodatek w wysokości po 10 groszy za każdy kilogram wędzonego tytoniu Kentucky I i II klasy.

Za dowóz tytoniu w ilości ponad 100 kilogramów płaci Polski Monopol Tytoniowy wynagrodzenie od każdych pełnych 10-ciu kilogramów tytoniu za każdy pełny kilometr odległości od miejscowości, w której plantacja tytoniowa znajdowała się, do miejscowości, będącej siedzibą właściwej Komisji Wykupowej.

Wynagrodzenie to wynosi:

a) 1 gr przy odległości do 10 kilometrów włącznie,

b) 1,5 gr. przy ogległości ponad 10 kilometrów do 20 kilometrów włącznie,
Glazer — 5.IX.30.

c) 2 gr przy odległości ponad 20-cia kilometrów.

O miejscu i czasie wykupu krajowego surowca tytoniowego zawiadomią plantatorów właściwe zakłady monopolowe.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

ZARZĄDZENIA i OKÓLNIKI D. P. M. T.

DYREKCJA POLSKIEGO
MONOPOLU TYTONIOWEGO
L. 9764/VI/30.

Warszawa, dnia 30 kwietnia 1930 r.

Uzupełnienie okólnika z dnia 5.IV.
L. Dz. 11698/VI/28.

Do
Panów Dyrektorów (Kierowników) wszystkich Państwowych Fabryk Wyrobów Tytoniowych i Fabryki Opakowań i Etykiet
Poznań — Staszica.

Uzupełniając zarządzenie z dnia 5.IV. 1928 L. Dz. 11698/VI/28 w sprawie sporządzania miesięcznych wykazów przychodu i rozchodu i kwartalnych wykazów zapasów pomocniczych artykułów fabrykacyjnych, poleca się:

1) zamieszczać w wykazach tych dane o obrocie klisz gilzowych, taśm transportowych, form cygarowych, oraz noży do przycinania pokryw cygarowych, czego szereg fabryk do tej pory nie uskuteczniа. (Fabryki, które nie podały stanu zapasów powyższych artykułów na dzień 1.IV. r. b.. winny uskutecznić to bezzwłocznie).

2) W miesięcznych wykazach przychodu i rozchodu pomocniczych artykułów fabrykacyjnych należy podawać (przy końcu wykazu) ilość i gatunek wyrobów tytoniowych, wyprodukowanych przez fabrykę w miesiącu sprawozdawczym, z wyraźnem oznaczeniem jednostek odnośnych opakowań, a to wg. następującego wzoru, np.:

w miesiącu kwietniu 1930 r. Fabryka wyprodukowała:
cygar „Ks. Józef 1/5 — 5.655 sztuk
„ „ „ 1/25 — 1.125 „
tytoni: „P. Turecki" 1/50 — 2.062 kg.
„ „Śr. „ "1/25 — 1.565 „
papierosów „Ergo" 1/20 — 3.456.500 sztuk
„ „ 1/10 — 1.500.000 „
i t. d.

3) W miesięcznych wykazach przychodu i rozchodu należy bezwarunkowo zaliczać na przychód ilości skrzyń użytecznych do pakowania wyrobów tytoniowych, otrzymanych od dostawców pudełek papierosowych z pudełkami, przyczem w uwagach należy wskazywać, ile skrzyń otrzymano od każdego poszczególnego dostawcy.

4) W potwierdzeniach odbioru na artykuły zakupywane we własnym zakresie należy zaznaczać, w jakim celu dany artykuł został zakupiony (do jakiego użytku) np. deski — na remont podłóg, lub deski — do wyrobu skrzyń, soda — do mycia, wzgl. prania lub soda — do celów fabrykacyjnych (tabaka) i t. p.

Jednocześnie zwraca się uwagę na to, że szereg fabryk wielokrotnie nie wykazuje w rozchodzie w miesiącu następnym po skończonym kwartale tych ilości pomocniczych artykułów fabrykacyjnych, jakie pozostały na oddziałach z poprzedniego kwartału.

Ponieważ powyższe w wysokim stopniu utrudnia należytą kontrolę zapasów pomocniczych artykułów, posiadanych przez fabryki, i ze względów rachunkowych jest absolutnie niedopuszczalne, wyjaśnia się, że wszystkie pomocnicze artykuły fabrykacyjne, pozostałe na oddziałach na ostatni dzień kończącego się kwartału, winny być wciągnięte na przychód magazynu, jako zwrot z oddziału, a następnie rozchodowane normalnie, tak, jakby były pobrane z magazynu.

Zastępca Dyrektora
Polskiego Monopolu Tytoniowego:
(—) *Inż. J. Husarski.*

DYREKCJA POLSKIEGO
MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 829/I/OG/30

Warszawa, dnia 30 kwietnia 1930 r.

Zarządzenie.

Na podstawie upoważnienia Pana Ministra Skarbu z dnia 11.IV. 1930 r., Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego ustanawia nowe samodzielne Zakłady Polskiego Monopolu Tytoniowego, a to:

1) Urząd Wykupu Tytoniu w Grodnie,
2) Urząd Wykupu Tytoniu w Monasterzyskach,
3) Państwowy Magazyn Surowców Tytoniowych w Radomiu,
4) Urząd Wykupu Tytoniu w Tarnopolu.

Nowoutworzone Urzędy Wykupu Tytoniu w Grodnie i Monasterzyskach oraz Państwowy Magazyn Surowców Tytoniowych w Radomiu powstają przez administracyjne wydzielenie agend uprawy tytoniu, względnie Magazynu Surowców z miejscowych Państwowych Fabryk Tytoniowych, a Urząd Wykupu Tytoniu w Tarnopolu powstaje jako zupełnie nowy Urząd dla spraw uprawy tytoniu na powiat Zbaraski, Skałacki i Trembowelski, które to powiaty zostają wyłączone z Okręgu uprawy tytoniu, podległego Urzędowi Wykupu Tytoniu i Państwowemu Magazynowi Wyrobów Tytoniowych w Jagielnicy.

Wymienione powyżej Zakłady mieścić się będą:

Urząd Wykupu Tytoniu w Grodnie — przy ul. Jagiellońskiej 36,

Urząd Wykupu Tytoniu w Monasterzyskach — przy ul. Kazimierza Wielkiego Nr. 34,

Urząd Wykupu Tytoniu w Tarnopolu w dotychczasowym magazynie ferment.,

Państwowy Magazyn Surowców Tytoniowych w Radomiu przy ul. Staroopatowskiej 1.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 1930 roku.

Dyrektor
Polskiego Monopolu Tytoniowego:
(—) *Dr. Kreutz.*

DYREKCJA POLSKIEGO
MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 2981/VIII/30.

W sprawie miesięcznych wykazów robocizny.

Warszawa, dnia 2 maja 1930 r.

Do
Fabryk i Zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

W uzupełnieniu zarządzeń z dnia 4-go maja 1929 r. L. 19172/VIII/29 i z dnia 19-go października 1929 r. L. 42309/VIII/29 Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zawiadamia, że z początkiem r. b. 1930/31 nie należy podawać w „wykazach robocizny" wydatków na personel zakładów humanitarnych z etatu robotniczego.

Pod mianem zakładów humanitarnych rozumie się: żłobki, opiekę lotną, dziecińce, przedszkola, ambulatorja, kuchnie, łazienki, stołownie i t. p.

Pod mianem personelu tych zakładów rozumie się zarówno personel fachowy, jak i pomocniczy, a więc: kierowniczki żłobków, przedszkoli, pielęgniarki, ochroniarki, higjenistki, sanitarjuszki, pomocnice w żłobku, ambulatorjum, kucharki, osoby, obsługujące łaźnie, kuchnie; sprzątaczki w tych zakładach i t. p.

W sprawie przedstawiania wydatków na personel zakładów humanitarnych Dyrekcja wyda osobne zarządzenie.

Za Dyrektora P. M. T.:
(—) *Podgórski.*
Naczelnik Wydziału.

DYREKCJA POLSKIEGO
MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 3038/VIII/30.

W sprawie zasiłków dla pracowników z etatu robotniczego, powołanych na ćwiczenia wojskowe rezerwy.

Warszawa, dnia 6 maja 1930 r.

Do
Zakładów i Urzędów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego przedłuża na rok budżetowy 1930/31 moc obowiązującą zarządzenia z dnia 26-go czerwca 1928 r. L. 23047/VIII/28 w sprawie zasiłków uzupełniających dla rodzin robotników - rezerwistów, powołanych na ćwiczenia wojskowe.

Pracownikom z etatu robotniczego, zgłoszonym do ubezpieczenia pracowników umysłowych (np. kancelistom) należy, przez czas ćwiczeń wojskowych rezerwy, jednak nie dłużej, niż przez 3-y miesiące, zaliczać normalne wynagrodzenie w całości, tak, jak gdyby pozostawali w pracy. Asygnowanie wynagrodzenia za czas ćwiczeń winno następować przy wypłatach dekadowych. Wstrzymanie wypłaty tego wynagrodzenia następuje z chwilą rozwiązania z pracownikiem umysłowym umowy o pracę na skutek upływu czasu lub ukończenia okresu wykonania określonej roboty, na które zawarto umowę oraz na skutek wypowiedzenia, dokonanego przed odejściem pracownika na ćwiczenia.

Niniejsze należy podać do wiadomości ogółowi pracowników przez wywieszenie odpowiedniego ogłoszenia w miejscu dla wszystkich dostępnem i widocznem.

Zastępca Dyrektora P. M. T.:
(—) *Inż. J. Husarski.*

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 1569/Tr/30.

Ewidencja bocznic kolejowych. Marszruta transportów lokalnych.

Warszawa, dnia 7 maja 1930 r.

Do wszystkich Zakładów i Urzędów P. M. T.

W celu zracjonalizowania eksploatacji bocznic kolejowych, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego poleca podać wyczerpujące dane, wg. niżej wyszczególnionych punktów:

1) Czy Zakład (Urząd) dysponuje bocznicą kolejową?

2) Czyją własnością jest: a) nawierzchnia, b) grunt (wyszczególnić) Polskiego Monopolu Tytoniowego, P. K. P., instytucji lub osób prywatnych; podać dokładny adres; jakie towarzyszą temu warunki prawne?

3) Przedłożyć plany **wszystkich bocznic,** tak własnych, jak wydzierżawionych z dokładnem wskazaniem ogrodzenia, osi stacji, punktu zdawczo-odbiorczego, tarcz obrotowych, wykolejnic, semaforów, torów przetokowych (mijanek), a w wypadku dzierżawienia bocznicy większej, wskazać użytkowaną część bocznicy (placu) i t. p.

Na planie należy wszystkie punkty oznaczyć numerami, obok zaś wypisać nazwy tych punktów, jak również oznaczyć dokładną podziałkę ze wskazaniem poszczególnych odległości.

4) Przedłożyć plan sytuacyjny ze wskazaniem punktów, w których znajduje się: stacja kolejowa z torami i rampami (dla przesyłek drobnicowych), bocznica z punktem zdawczo - odbiorczym i rampą terenu Zakładu (Urzędu) z budynkami P. M. T., do których przewozi się przesyłki oraz wszystkich dróg łączących wymienione punkty z podaniem dokładnych odległości i marszruty dla kołowych, lokalnych przewozów. Zakłady (Urzędy) niekorzystające z bocznic, przedłożą plan sytuacyjny, wyjąwszy bocznice, oraz doniosą, czy kolej posiada na miejscu wagę wagonową (pomostową).

Wszystkie punkty na tym planie należy również oznaczyć numerami, z wypisaniem obok odpowiednich nazw. Należy przytem, o ile Zakład (Urząd) posiada więcej magazynów (budynków), wskazać nazwę lub numer magazynu z zaznaczeniem rampy otwartej lub krytej.

5) **Zakłady (Urzędy), posiadające własne bocznice:** a) przedłożą odpisy umów, zawartych z koleją, b) podadzą datę uruchomienia bocznicy, koszt budowy lub nabycia oraz długość szlaku bocznicy (od połączenia z torem kolejowym do kozła oporowego), c) doniosą, czy z bocznicy własnej korzysta również kto inny na zasadzie umów i jakich (warunki), d) dołączą odpisy tych umów.

6) **Zakłady (Urzędy), korzystające z bocznic** dzierżawionych: a) przedłożą odpisy umów z właścicielami bocznic, b) doniosą, ile osób, firm lub instytucji korzysta z tej samej bocznicy, co Zakład (Urząd) i na jakich warunkach, c) podadzą datę rozpoczęcia korzystania z bocznicy oraz długość jej szlaku (jak p. 5 b).

Zakłady (Urzędy), korzystające z bocznic własnych i dzierżawionych doniosą:

7) Czy bocznica, z której korzysta Zakład (Urząd) ma wystarczającą pojemność wagonów, i ile wagonów może być równocześnie postawione do na — lub wyładowania.

8) Jakiemi środkami odbywają się przetoki na bocznicy (parowozem, czy ręcznie).

9) Czy bocznica przyjmuje przesyłki drobnicowe i o jakiej wadze, wzgl. czy ma prawo je nadawać.

10) W jaki sposób zabezpiecza się wagony od chwili załadowania przesyłki do czasu odebrania przez kolej do przewozu.

11) Czy przyjęcie lub oddanie wagonów z towarem odbywa się w punkcie zdawczo-odbiorczym, i czy jest przy tem obecny odpowiedzialny funkcjonarjusz kolejowy.

12) Podać rodzaj i wysokość kosztów, jakie Zakład (Urząd) poniósł w związku z utrzymaniem i eksploatacją bocznicy w roku budżetowym 1929/30.

13) Uwagi:
(Tutaj należy podać opinję co do stanu, celowości, wystarczalności bocznicy, zaoszczędzenia kosztów transportowych i administracyjnych, dogodności korzystania i t. p.).

Wnioski na utworzenie nowych bocznic własnych, wydzierżawienie dalszych bocznic lub zlikwidowanie używalności istniejących należy również przedłożyć i t. p.

Zakłady i Urzędy, niekorzystające z bocznic kolejowych przedłożą sprawozdania negatywne, wypełniając jednak częściowo punkt 4 i ewentualnie 13.

Odpowiedzi należy odsyłać w terminie do dnia 20 czerwca 1930 r.

Zastępca Dyrektora P. M. T.:
(—) *Inż. J. Husarski.*

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 1874/II/F/30

W sprawie normalizacji papierosów „Cow-Boy"

Warszawa, dnia 10 maja 1930 r.

Do wszystkich Izb Skarbowych (Wydział IV) oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zawiadamia Izbę Skarbową (Śląski Urząd Wojewódzki), że w miesiącu lipcu zostaną wypuszczone na rynek

sprzedaży papierosy „Cow-Boy" klejone, (jak Egipskie Specjalne, Śląski Rarytas, Pomorski Rarytas), a obecna produkcja tych papierosów **„na szew"** (jak dotychczas) zostanie zaniechana.

Powyższe zechcą Izby Skarbowe (Śląski Urząd Wojewódzki) podać do wiadomości władz i organów podległych.

Za Dyrektora P. M. T.:

(—) *Lewicki.*

Naczelnik Wydziału.

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 1626/Tr/30.

Sprawa: nadawanie przesyłek.

Warszawa, dnia 14 maja 1930 r.

Do

wszystkich Zakładów i Urzędów Polskiego Monopolu Tyton. z wyjątkiem Magazynu P. M. T. w Sofji.

Przy kontroli listów przewozowych stwierdzono, że cały szereg Zakładów i Urzędów Polskiego Monopolu Tytoniowego, nadając przesyłki, wypełnia listy przewozowe nieprawidłowo, wskutek czego powstają bezzwrotne nadpłaty przewoźnego, sięgające w wielu wypadkach znacznych kwot.

W dążeniu do uniknięcia w przyszłości strat, wynikających z nieumiejętnego nadawania przesyłek, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego poleca stosować się ściśle do poniższych wskazówek:

Ogólne zasady.

W myśl nowej taryfy towarowej, obowiązującej od 1.X. 1929 r., przesyłki dzielą się na drobnicowe i wagonowe. Przesyłki półwagonowe zostały skasowane. Te ostatnie uważane są obecnie, jako wagonowe.

Przesyłki wagonowe dzielą się na 3 grupy, a mianowicie: a) 5.000 kg., b) 10.000 kg. i c) 15.000 kg. Przewoźnę oblicza się za 5.000, 10.000 lub 15.000 kg., zależnie od wagi przesyłki. Jednakże na zastosowanie tej lub innej taryfy wagonowej ma wpływ zamieszczenie dodatkowych oświadczeń na listach przewozowych lub w zamówieniach wagonów. Np. klauzula o podstawieniu wagonu do własnego użytku, uprawnia kolej do obliczenia przewoźnego minimum za 10.000 kg. niezależnie od wagi załadowanego towaru. Przesyłki o wadze ponad 10.000 kg. obliczane są według rzeczywistej wagi oprócz towarów ładowanych zsypem i luzem (węgiel).

Przewoźne za przesyłki o wadze poniżej 5.000 kg. może być obliczone wg. taryfy dla przesyłek wagonowych, o ile obliczenie takie jest korzystniejsze, niż wg. taryfy dla przesyłek drobnicowych, chociaż przesyłki o wadze do 5.000 kg. stanowią t. zw. drobnicę.

Nadawanie przesyłek.

Uwzględniając istniejące obecnie zasady obliczania przewoźnego, należy wszelkie przesyłki o wadze do 3.800 kg. nadawać jako drobnicowe. Norma ta obniża się do 3.300 kg. przy bezpośrednim załadowaniu z bocznicy kolejowej.

Przesyłki o wadze, przewyższającej powyższe normy należy traktować jako wagonowe. Istniejących drobnych odchyleń od tej zasady narazie brać pod uwagę nie należy, a to w celu ujednostajnienia wysyłek.

Zamawianie wagonów.

Pisemne zamówienia wagonów pod naładunek zgłaszane do Zawiadowcy stacji winno brzmieć jak następuje:

„Uprasza się o podstawienie na dzień . . . . . . godz. . . . . *pod magazyn* . . . . wagonu krytego pod naładunek . . . . na bocznicę (wskazać rodzaj towaru, *wagę* oraz stację przeznaczenia).

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego wyjaśnia, że przy nadawaniu przesyłek o wadze do 9.000 kg. nie należy *żądać wagonów „do własnego użytku"*, jak to dotychczas niejednokrotnie miało miejsce. W tym razie bowiem kolej, w myśl przepisów uprawniona jest do obliczania przewoźnego za 10.000 kg. bez względu na mniejszą wagę załadowanego towaru.

Wypełnianie listów przewozowych na wagonowe przesyłki.

List przewozowy na przesyłki waganowe winien zawierać następujące dane:

1) nazwę Zakładu lub Urzędu odbiorczego,
2) bliższy adres odbiorcy,
3) stację przeznaczenia,
4) nazwę bocznicy, o ile Zakład odbiorczy posiada ją,
5) cechy i numery (ewent. wpisać: wg. załączonej faktury),
6) ilość sztuk,
7) rodzaj towaru,
8) wagę brutto,
9) adnotację, niemające wpływu na taryfowanie przesyłek, jak to: numer faktury wzgl. polecenia i t. p., wreszcie
10) oświadczenie o podstawieniu wagonu oraz żądanie sprawdzenia ilości sztuk i wagi.

Oświadczenie to winno być sformułowane jak następuje: *„Uprasza się o podstawienie wagonu krytego oraz o sprawdzenie ilości sztuk i wagi"*.

Zamieszczanie w listach przewozowych adnotacji o nałożeniu plomb na wagony oraz o zastosowaniu taryfy drobnicowej lub wagonowej jest zbędne.

Ładowanie.

Stwierdzono, że niektóre stacje kolejowe, interpretując mylnie § 4 p. e postanowień taryfowych ogólnych, zamieszczają w listach przewozowych adnotację, że „nadawca załadował wagon w sposób uniemożliwiający kolei doładowanie innych przesyłek" lub temu podobne.

Takie fakty mają miejsce przeważnie wówczas, gdy pojemność wagonu, ze względu na przestrzenność towaru, została całkowicie wyzyskana, lecz nie została wyzyskana *ładowność* wagonu.

Zacytowana wyżej adnotacja uprawnia kolej do obliczania przewoźnego za 10.000 kg., mimo, że waga ładunku częstokroć nie przekracza 5.000 — 6.000 kg. Przy takiem obliczeniu Dyrekcja Polskiego Monopolu

Tytoniowego ponosi straty, sięgające zł. 200 i więcej na wagonie.

W związku z tem Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego wyjaśnia, że wyzyskanie pojemności wagonu uchyla zastosowanie § 4 p. e) postanowień taryfowych ogólnych, ponieważ jeden z warunków, przewidzianych tym paragrafem zostaje wypełniony.

W razie wyzyskania *pojemności* wagonu należy kategorycznie przeciwstawiać się zamieszczaniu w listach przewozowych przez funkcjonarjuszów kolei zacytowanej wyżej adnotacji.

O odmiennem stanowisku kolei należy niezwłocznie sprawozdawać Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, a to celem zainterpelowania odnośnych Dyrekcji P. K. P.

Zwraca się przytem uwagę, że towar winien być ładowany przepisowo, t. j. przedewszystkiem należy zajmować boczne strony wagonu, układając skrzynie względnie bele do możliwej wysokości, zaś środkową powierzchnię wagonu zajmować w miarę potrzeby.

Żądanie czystych wagonów.

Wagony podstawiane pod naładunek winny być bezwzględnie czyste i suche, a w szczególności by nie były po towarach cuchnących, na co należy zwracać baczną uwagę.

Gdyby podstawiony wagon nie odpowiadał powyższym warunkom, należy żądać zamiany wagonu na inny, co przepisowo jest dopuszczalne.

Deklarowanie w listach przewozowych surowca tytoniowego.

W myśl przepisów, nazwa towaru winna być podana w liście przewozowym zgodnie z nomenklaturą kolejową.

Wobec tego, by uniknąć nadpłat przewozowych, należy deklarować surowiec jak następuje:

„Liście tytoniowe surowe (tytoń surowy), z poz. 496 Kt".

Deklarowanie opakowania używanego, zaopatrzonego w stałe cechy.

Przesyłki opakowania używanego, zaopatrzonego w stałe cechy, należy deklarować w listach przewozowych, jak następuje:

„. . . . . (wskazać rodzaj opakowania, np. skrzynie, worki i t. p.), próżne używane (opakowania używane, zaopatrzone w stałe cechy)".

Nadto w rubryce „żądana przez nadawcę taryfa"—należy wskazywać: kl. 16 § 76 części I B.

Deklarowanie bibułki papierosowej.

Nomenklatura kolejowa przewiduje dwa rodzaje bibułki, a mianowicie: w arkuszach oraz wszelką inną. Pierwsza z nich podlega taryfowaniu wg. klasy 3-ej, zaś druga — wg. kl. 1-ej.

Wobec tego przy wysyłce bibułki papierosowej w arkuszach należy obowiązkowo podawać pełną nazwę towaru.

Deklarowanie wycinków pudełek.

Wycinki pudełek należy deklarować w listach przewozowych jak następuje:

„Wyroby z tektury zwykłej z poz. 1016 K. T.".

Deklarowanie papieru.

O taryfowaniu papieru stanowi nietylko jego nazwa, ale także sposób opakowania.

A więc przy wysyłce papieru należy przedewszystkiem wskazywać w listach przewozowych bliższe określenie towaru, np.: pakowy, przetłuszczony i t. p.

Pozatem, co jest bardzo ważne, należy w rubryce „nazwa towaru" — określać ściśle sposób opakowania odpowiednio do brzmienia odnośnej pozycji kolejowej klasyfikacji towarowej, a to z uwagi na znaczną rozpiętość stawek przewozowych.

Klasyfikacja kolejowa przewiduje następujące sposoby pakowania papieru:

a) w rolach, owiniętych w papier, lub obłożonych deseczkami, ściągniętych obręczami, drutem lub sznurkiem bez tarcz czołowych, lub w belach bez wszelkiego opakowania, prócz podkładek pod obręcze, druty lub sznury (kl. II),

b) w rolach, owiniętych w papier lub rogożę lub obłożonych deseczkami, ściągniętemi obręczami drutem, lub sznurkiem *z tarczami* czołowemi, a także papier w belach, owiniętych w papier z tarczami z ramek, ściągniętych obręczami, drutem lub sznurkiem; (kl. 5);

c) w belach owiniętych w papier lub rogożę z tarczami z pełnych desek ściągniętych obręczami, drutem lub sznurkiem; (kl. 5);

d) w skrzyniach lub beczkach; (kl. 4).

Przykład deklarowania ad p. a. Papier pakowy w rolach owiniętych w papier, ściągniętych drutem, bez tarcz czołowych, z podkładkami pod drut.

Uwaga. Przy wysyłkach papieru przetłuszczanego lub parafinowanego, rodzaj opakowania nie odgrywa żadnej roli, ponieważ artykuł ten polega taryfowaniu wg. najwyższej klasy t. j. I kl.

Deklarowanie tektury.

Tekturę należy deklarować odpowiednio do brzmienia jednej z poniższych pozycji klasyfikacji kolejowej.

a) tektura *surowa*, ze szmat, z miazgi drzewnej ze słomy barwy naturalnej, albo warstwami zabarwiona, prasowana, wygładzona, czerpana w belach bez wszelkiego opakowania, prócz podkładek pod obręcze, druty lub sznury; (kl. 8);

b) tektura surowa opakowana; (kl. 5); (opakowanie należy rozumieć w inny sposób, niż w p. a);

c) tektura *obrobiona:* wytłoczona, falista, rowkowana, ząbkowana, i żłobkowana; (kl. 5).

Przykład deklarowania ad p. a. Tektura surowa z miazgi drzewnej, w belach, ściągniętych obręczami, bez wszelkiego opakowania, prócz podkładek pod obręcze (pozycja K. T. 1006).

Odbiór przesyłek wykazujących znaczną różnicę wagi.

Bardzo często zdarzają się fakty rażącej różnicy in plus między wagą deklarowaną w liście przewozowym przez nadawcę, a wagą stwierdzoną przez kolej. Różnice sięgają częstokroć 5 — 10%.

Nie ulega wątpliwości, że w takich wypadkach waga wykazana przez kolej nie odpowiada rzeczywistości, a to z powodu niesprawdzenia tary wagonu. W konsekwencji wynikają nadpłaty przewozowe.

By zapobiec temu w przyszłości, Urzędy odbiorcze, w razie ujawnienia na liście przewozowym różnicy wagi (powyżej 2% tary wagonu) między wagą podaną przez wysyłającego, a wagą stwierdzoną przez stację nadawczą, winny żądać od kolei przy odbiorze przesyłki sprawdzenia zarówno wagi ładunku, jak i tary wagonu, oraz wydania urzędowego potwierdzenia wyniku przewagi.

Odnośny dokument należy dołączyć do listu przewozowego.

Podkreślając konieczność skrupulatnego przestrzegania powyższych wskazówek, zmierzających do usunięcia istniejących usterek, nadmienia się, że w wypadkach, gdy zastosowanie jakiegokolwiek z wymienionych wyżej punktów, ze względu na warunki lokalne, natrafić może na trudności względnie nasuwa wątpliwości, należy zwrócić się o wyjaśnienia do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego:
(—) *Dr. Kreutz.*

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 1697/IV/2/30.

W sprawie wyrobów odnikotynizowanych.

Warszawa, dnia 15 maja 1930 r.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego
w Katowicach.

W krótkim czasie ukaże się rozporządzenie Pana Ministra Skarbu w sprawie w nagłówku poruszonej.

Wyroby odnikotynizowane są naogół w Polsce mało znane, — należałoby więc zwrócić uwagę jaknajszerszych kół palaczy na tę inowację.

Poddawane odnikotynizowaniu będą tylko papierosy.

Narazie dopuszczone będą do sprzedaży publicznej (t. j. we wszystkich sklepach monopolowych i koncesjonowanych przedsiębiorstwach sprzedaży wyrobów tytoniowych) dwa gatunki papierosów: „Ergo" w cenie zł. 1.50 za 20 szt. i „Egipskie" w cenie zł 2—za 20 szt. Inne gatunki papierosów wyrobu P. M. T. będą mogły być odnikotynizowane na zamówienie w ilości niemniej niż po 500 sztuk jednego gatunku, po cenach taryfowych z dodatkiem 2½ grosza od sztuki za odnikotynizowanie. Zamówienia należy składać osobiście lub pisemnie (pocztą) w Skarbowym Zakładzie Sprzedaży Wyrobów Tytoniowych w Warszawie, ul. Nowy Świat 57. Należność za zamówione wyroby odnikotynizowane należy uiszczać zgóry, gotówką lub, o ile zamówienie uskutecznione jest pisemnie, dołączając do niego odcinek czeku P. K. O. t. zw. „dowód dla wpłacającego", na wpłaconą równowartość na rachunek Państwowego Magazynu Surowców i Wyrobów Tytoniowych Nr. 30395. Zamówienia będzie się realizowało w kolejności ich napływania i w miarę ich uskuteczniania przez fabrykę — również za pośrednictwem wspomnianego Skarbowego Zakładu w Warszawie (ul. Nowy Świat 57) — w ten sposób, że zamówienia z Warszawy winny być odbierane osobiście — zamiejscowe zaś będzie wysyłać się pocztą za zaliczeniem kosztów opakowania i przesyłki pocztowej.

Podając powyższe do wiadomości Izb Skarbowych (Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego) Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego prosi o zwrócenie specjalnej uwagi na omawiane wyroby podwładnych organów kontroli Skarbowej, z zaznaczeniem, że dla odróżnienia tych wyrobów od zwykłych, opakowania bezpośrednie będą zaopatrzone w czerwone sygnetki, stwierdzające, że wyroby wewnątrz znajdujące się poddane były odnikotynizowaniu.

Izby Skarbowe (Śląski Urząd Wojewódzki) zechcą zakomunikować Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego swoje uwagi, dotyczące rozmiarów i sposobu sprzedaży tych wyrobów do końca roku bieżącego.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego:
(—) *Dr. Kreutz.*

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 2031/II/F/30.

Przesyłka wzorów sur. tyt. — umieszczanie na fakturach danych odnośnie pochodzenia, ceny i t. p.

Warszawa, dnia 17 maja 1930 r.

Do
wszystkich Państwowych Fabryk Wyrobów Tytoniowych, Państwowych Magazynów Surowców Tytoniowych, Państwowych Magazynów Surowców i Wyrobów Tytoniowych Urzędów Wykupu Tytoniu, Urzędów Wykupu Tytoniu i Państwowych Magazynów Wyrobów Tytoniowych w Grudziądzu i Jagielnicy, Państwowego Zakładu Doświadczalnego Uprawy Tytoniu w Piadykach, Magazynu Polskiego Monopolu Tytoniowego w Sofji.

W fakturach na przesyłki wzorów surowca tytoniowego należy umieszczać następujące dane:

A) Odnośnie surowca zagranicznego:

1) Zaszeregowanie do grup wyrobów.
2) Gatunek i klasę.
3) Rok zbioru.
4) Firmę dostawczą.
5) Liczbę umowy.
6) Liczbę przydziału.
7) C e n ę.
8) Nr. tablicy składowej.
9) Datę pierwotnego zmagazynowania tablicy.

B) Odnośnie surowca krajowego.

1) Zaszeregowanie do grup wyrobów.
2) Gatunek i klasę.
3) Rok zbioru.

4) Cenę.
5) Nr. tablicy.
6) Datę pierwotnego zamagazynowania tablicy, t. j. datę założenia tablicy po ukończonej fermentacji i zabelowaniu.

Jeżeli w momencie wystawiania faktury któraś z danych powyższych jest nieznaną, należy o tem uczynić wyraźną wzmiankę.

Za Dyrektora P. M. T.:

(—) A. Lewicki.

Naczelnik Wydziału:

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 2438/IV/1/30.

Warszawa, dnia 17 maja 1930 r.

W sprawie minimalnego zapasu w hurtowniach tytoniowych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

Wobec licznych próśb koncesjonarjuszów hurtowni tytoniowych o zniesienie, względnie zmniejszenie minimalnego zapasu wyrobów tytoniowych, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego obniża — uwzględniając panujące na rynku pieniężnym trudności normy minimalnego zapasu, ustalone w okólniku z dnia 26 listopada ub. r. L. 146/IV/2/29 jak niżej:

1) Hurtownie tytoniowe w siedzibach magazynu winny utrzymywać minimalny zapas w rozmiarach dwudniowego zbytu wyrobów tytoniowych,

2) hurtownie poza siedzibą magazynu (z wyjątkiem hurtowni znajdujących się w miejscowościach górzystych oraz w miejscowościach bardzo odległych od magazynów) w rozmiarach trzydniowego zbytu,

3) hurtownie, znajdujące się w miejscowościach górzystych oraz bardzo odległych od swych magazynów, przy nierozwiniętej sieci komunikacyjnej — w rozmiarach 4-dniowego zbytu.

Normy, wymienione w punkcie 2 i 3-im mogą być na okres zimowy, względnie w innych okolicznościach, grożących przerwą w komunikacji (powodzie), podwyższane przez kompetentne władze skarbowe I instancji — o jeden do 3 dni, o ile do czasu tego sprawa norm kredytowych nie zostanie rozstrzygniętą definitywnym zarządzeniem Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Czyniąc to ułatwienie sprzedawcom hurtowym, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego będzie tembardziej wymagała, aby hurtownie tytoniowe były stale zaopatrzone w towar, do wysokości wyznaczonego im zapasu minimalnego.

Nieprzestrzeganie postanowień niniejszego zarządzenia należy przeto karać z całą surowością, a w razie powtarzania się przekroczeń — winnym wypowiadać koncesję.

Zarządzenie to obowiązuje Izby Skarbowe: Poznańską, Pomorską w Grudziądzu, Łódzką, Kielecką i Warszawskie z dn. 1 czerwca b. r. — Wileńską, Nowogródzką, Białostocką, Lubelską, Brzeską i Łucką z dn. 1 lipca — Śląski Urząd Wojewódzki, Wydział Skarbowy w Katowicach, Lwowską I, Lwowską II i Krakowską — z dn. 1 sierpnia b. r.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego:

(—) Dr. Kreutz.

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

S. K. L. 1698/IV/2/30.

W sprawie sprzedaży tytoni paczkowych.

Warszawa, dnia 17 maja 1930 r.

Do

Wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach.

Z wielu stron nadchodzą jeszcze skargi i protesty przeciwko rzekomym ograniczeniom sprzedaży tytoni w opakowaniu 25-cio gramowem.

Jakkolwiek narzekania te są w gruncie rzeczy dziś już nieaktualne, gdyż magazyny otrzymują takie ilości tytoni w małych opakowaniach, jakie zamawiają, jednak, celem uspokojenia opinji szerokich kół sprzedawców i konsumentów, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego znosi zarządzenia dotyczące regulowania sprzedaży tytoni w opakowaniach 25-cio i 50-cio gramowych oraz zarządza, aby przy sprzedaży tyt. paczkowych Monopolowe Zakłady Sprzedaży kierowały się wyłącznie życzeniami odbiorców.

Wszelki zatem **przymus** w tym względzie jest **niedopuszczalny**, a o zauważonych przez podwładne organa przekroczeniach lub niedokładnościach zechcą Izby Skarbowe (Śląski Urząd Wojew.) zawiadamiać Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego:

(—) Dr. Kreutz.

Warszawa, dnia 17 maja 1930 r.

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

1698/IV/2/30.

W sprawie sprzedaży tytoni paczkowych.

Do

wszystkich Monopolowych Zakładów Sprzedaży Wyrobów Tytoniowych.

Z wielu stron nadchodzą jeszcze skargi i protesty przeciwko rzekomym ograniczeniom sprzedaży tytoni w opakowaniu 25-cio gramowem.

Jakkolwiek narzekania te są w gruncie rzeczy dziś już nieaktualne, gdyż magazyny otrzymują takie ilości tytoni w małych opakowaniach, jakie zamawiają, jednak, celem uspokojenia opinji szerokich kół sprzedawców i konsumentów, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego znosi niniejszem przymusowy charakter swego rozporządzenia z dnia 14.V.1929 r. L. 16841/IV/2/29 w sprawie w nagłówku poruszonej.

Dla orjentacji Kierownictw Zakładów Sprzedaży zaznacza się jednak, że produkcja tytoni paczkowych à 50 gr. będzie nadal utrzymana, ze względu na znaczne oszczędności, jakie można osiągnąć przy produkcji większych paczek.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego:

(—) *Dr. Kreutz.*

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 853/I/Og/30.

Warszawa, dnia 19 maja 1930 r.

Do

Państwowej Fabryki Wyrobów Tytoniowych w Grodnie.

W załatwieniu sprawozdania z dnia 1.V.1930 r. L. 57/Pr/30 Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego wyjaśnia, że postanowienia zarządzenia z dnia 15.IV.1930 r. L. 745/I/Og/30 w sprawie adresowania korespondencji między Dyrekcją Polskiego Monopolu Tytoniowego a Zakładami Polskiego Monopolu Tytoniowego należy stosować również w korespondencji między Zakładami Polskiego Monopolu Tytoniowego, z nadmienieniem, iż przy podpisywaniu korespondencji należy używać tytułu funkcyjnego, przewidzianego w postanowieniach końcowych (p. a i b) cytowanych na wstępie zarządzeń.

Za Dyrektora P. M. T.:

(—) *E. Zaremba*

Naczelnik Wydziału.

Państwowym Fabrykom Wyrobów Tytoniowych, Państwowym Magazynom Surowców Tytoniowych, Państwowym Magazynom Wyrobów Tytoniowych, Państwowym Magazynom Surowców i Wyrobów Tytoniowych, Urzędom Wykupu Tytoniu, Urzędom Wykupu Tytoniu i Państwowym Magazynom Wyrob. Tyton.

(wszystkim)

Fabryce Opakowań i Etykiet P. M. T. w Poznaniu-Jeżycach, Państwowemu Zakładowi Doświadczalnemu Uprawy Tytoniu w Piadykach

udziela się do wiadomości, wślad zarządzenia z dnia 15.IV.1930 r. L. 745/I/Og/30 i z dnia 5.V.1930 r. L. 836/I/Og/30 oraz zastosowania się.

Za Dyrektora P. M. T.:

(—) *E. Zaremba*

Naczelnik Wydziału.

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 1726/IV/2/30.

W sprawie zawiadamiania Państwowych Magazynów Wyrobów Tytoniowych o przydziale wyrobów tytoniowych.

Warszawa, dnia 20 maja 1930 r.

Do

wszystkich Zakładów Sprzedaży (oprócz S.Z.S.W.T.).

W uzupełnieniu zarządzenia z dn. 23.XII.1929 r. L. 321/IV/2/29 (okólnik Nr. 15) w powyższym przedmiocie, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego podaje, że:

1) cygara „Portorico" są produkowane w Państwowej Fabryce Wyrobów Tytoniowych w Kościanie,
2) cygara „Trabuco" są produkowane w Państwowej Fabryce Wyrobów Tytoniowych w Kościanie,
4) cygara „Kuba" są produkowane w Państwowej Fabryce Wyrobów Tytoniowych w Kościanie,
4) papierosy „Cow-boy" są produkowane obecnie w dwuch fabrykach, wobec czego będzie podawany Nr. fabryki,
5) papierosy „Sport" są produkowane obecnie w dwuch fabrykach, wobec czego będzie podawany Nr. fabryki.

Za Dyrektora P. M. T.:

(—) *Librach*

Kierownik Oddziału.

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 10476/VI/30.

W sprawie pośrednictwa PAT przy udzielaniu płatnych ogłoszeń.

Warszawa, dnia 20 maja 1930 r.

Do

wszystkich Fabryk i Zakładów Monopolowych za wyjątkiem Fabryki Opakowań i Etykiet P. M. T. w Poznaniu-Staszica.

Ponieważ zdarzają się wypadki, iż niektóre Fabryki i Zakłady Polskiego Monopolu Tytoniowego nie stosują się ściśle do zarządzenia Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego z dnia 8.II. 1928 r. L. 45120/VI/27, w sprawie przestrzegania zasad okólnika Nr. 78 Prezydjum Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1927 r. Nr. 11743, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego przypomina, **że wszelkie płatne ogłoszenia w prasie winny być udzielane wyłącznie za pośrednictwem najbliższego oddziału P. A. T.**

Za Dyrektora P. M. T.:

(—) *Oziemski*

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 931/I/Og/30.

Uskutecznianie zakupów.

Warszawa, dnia 23 maja 1930 r.

Do

Panów Dyrektorów i Kierowników Fabryk i Zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Na podstawie wniosków Panów Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego udziela specjalnych zezwoleń na zakup potrzebnych artykułów, sprzętów i przyborów. Upoważnienia Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, służące do zaspokojenia bieżących potrzeb są udzielane na poczet odpowiednich kredytów, przyznanych Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego w danym roku budżetowym, w związku z czem i możność wykorzystania przez Fabrykę (Zakład) stosownego upoważnienia Dyrekcji jest ograniczona w czasie do upływu roku budżetowego t. j. do 31 marca każdego roku kalendarzowego. Upoważnienia Dyrekcji niezrealizowane w danym roku budżetowym tracą swą moc z jego upływem. O ile nadal zachodzi potrzeba uczynienia zakupu należy wnioski ponownie przedkładać w nowym roku budżetowym przy wyjaśnieniu przyczyn niewykorzystania uprzedniego zezwolenia.

Wobec zachodzących wypadków wykorzystania upoważnień Dyrekcji po upływie roku budżetowego, w którym zostały udzielone, Dyrekcja P. M. T. zwraca Panom uwagę na niedopuszczalność takiego postępowania i pod osobistą Ich odpowiedzialnością poleca na przyszłość ściśle przestrzegać wyłuszczonych zasad.

Zarządzenie niniejsze należy udzielić do wiadomości i stosowania podwładnemu personelowi.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego:

(—) *Dr. Kreutz.*

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 349/Tr./29.

Warszawa, dnia 24 maja 1930 r.

Zużycie benzyny przez samochody P. M. T. oraz organizacja naładunku i rozładunku.

Do

Państwowej Fabryki wyrobów tytoniowych w Białymstoku, Bydgoszczy, Grodnie, Krakowie, Monasterzyskach, Poznaniu - Bukowska, Poznaniu - Staszica, Poznaniu - Wojskowa, Radomiu, Starogardzie, Wodzisławiu, Warszawie - Dzielna, Warszawa - Kaliska, Państwowego Magazynu wyrobów tytoniowych w Katowicach, Urzędu Wykupu Tytoniu w Borszczowie, Krzemieńcu, Zabłotowie, Lublinie, Urzędu Wykupu Tytoniu i Państwowego Magazynu wyrobów tytoniowych w Grudziądzu, Jagielnicy.

Z nadsyłanych przez Zakłady i Urzędy P. M. T. w myśl Okólnika Nr. 2, z dnia 22.X. 1929 r. L. 34926/VI/Tr/29 raportów eksploatacji taboru samochodowego, daje się zauważyć, że gospodarka samochodowa nie jest dostatecznie rozumiana przez poszczególne placówki i przez to pozostawia wiele do życzenia.

W szczególności daje się zaobserwować nadmierne zużycie benzyny. Wszystkie samochody wielokrotnie przekraczają normy zużycia benzyny, przyjęte przez fabryki samochodów dla danego typu i niejednokrotnie wykazują nierównomierne zużycie benzyny przez jeden i ten sam samochód np. w jednym miesiącu na 100 klm. 300% ponad normę, w drugim miesiącu nieznacznie przekracza normę, w następnym znowu zużycie wynosi 50% ponad normę.

Powyższy stan rzeczy nasuwa następujące przypuszczenia:

1) Raporty eksploatacji prowadzone są bez należytej kontroli faktycznego spalania benzyny w okresie miesięcznym.

2) W raportach Zakłady i Urzędy nie podają faktycznej ilości przejechanych kilometrów.

3) Instalacje benzynowe, jako to: zbiorniki, rurociągi, karburatory i ich połączenia nie są szczelne lub są uszkodzone i benzyna cieknie.

4) Samochody mają rozregulowane karburatory, a może nawet nieodpowiednie dysze, wskutek czego wytwarza się zbyt bogata mieszanka, która nie spala się w komorze sprężania, a nadmiar benzyny jest wraz ze spalinami wyrzucany przez rurę wydechową. Na zasadzie szczegółowego obliczenia tylko kosztów benzyny na wszystkie samochody w okresie styczeń, luty i marzec 1930 r. koszt zużytej benzyny na 1 klm. dla samochodu osobowego wynosi Zł. 0,53, a dla ciężarowego Zł. 1,70, podczas gdy racjonalne zużycie benzyny winno wynosić przeciętnie dla osobowych Zł. 0.14, dla ciężarowych Zł. 0.54. — Wobec powyższego Dyrekcja P. M. T. poleca:

ad 1) i ad 2) ściśle kontrolować ilość spalonych materjałów pędnych w następujący sposób:

a) Przedewszystkiem wymierzyć pojemność zbiornika,
b) codziennie maszyna z garażu powinna wychodzić z pełnym zbiornikiem benzyny,
c) przed ponownem dopełnianiem baku benzyną, należy skontrolować licznik, odnotować ilość przejechanych kilometrów w „Dzienniku szofera" w rubryce „ilość przejechanych kilometrów", poczem dopiero wydać pozwolenie dopełniania baku,
b) ilość dopełnionych litrów, zostaje przez wydającego benzynę zameldowana do ekonomatu i równa się zużyciu benzyny za okres pracy do omawianego ostatniego dolania.

Zużycie to winno być przez ekonomat zanotowane w „Dzienniku szofera" w rubryce „zużyto" jedną cyfrą za całodzienną pracę.

Ten sam system kontroli winien być prowadzony dla smarów.

Powyższe stanowić będzie podstawę dla sporządzanych miesięcznych raportów eksploatacji.

ad pkt. 3) i 4) Należy niezwłocznie zbadać instalację benzynową, a mianowicie: zbiornik, rurociągi, mamkę i karburator. Specjalną uwagę należy zwrócić na odpowiedni dobór dyszy i nie pozwalać na oczyszczania jej otworów środkami niedozwolonemi, jak np. szpilką, drzewem i t. p. W razie potrzeby dobrać odpowiednią dyszę.

W celu możliwie najdalej idącej oszczędności pracy biurowej zarządza się zmianę nazw rubryk „Dziennika szofera" według załączonego schematu.

(Pieczątka Urzędu) Warszawa, dnia 4 maja 1930 r.

DZIENNIK SZOFERA

Samochód ciężarowy marki „Berliet"

Stan licznika 12358. Nr. silnika 12345.

Data	L. p. wyjazdu	Wyjazd z przyczepką oznacza literą P	Przywieziono kgr.	Ilość przejechanych klm.		Zużyto			Kierunek	Na czyje zlecenie	Godzina		Nazwisko szofera prowadzącego w tym dniu
				z ładunkiem	bez ładunku	benzyny ltr.	oliwy kgr.	towary kgr.			wyjazdu	powrotu	
	1	P			4						8.10	9.20	Dudeta
	2	P	7000	4							10.05	11.00	
	3		4500	3							11.40	12.10	
	4				3						12.50	14.10	
Razem .	4		11500	7	7	7	0,7	—					

(Czas 24-ro godzinny)

Podpis Dyrektora (Kierownika)

....

Zgodnie z załącznikiem „Dziennik szofera" został zmieniony w ten sposób, że na każdy dzień pracy należy wypełnić oddzielny arkusz „Dziennika szofera". Jeżeli jeden arkusz na dany dzień nie wystarcza należy wziąć arkusz następny. W każdym razie nowy dzień pracy samochodu rozpoczynać trzeba nowym arkuszem, wobec czego rubryka „Data" jest nieaktualną, gdyż wystarczy za dany dzień pracy data u góry z prawej strony arkusza.

W rubryce „ilość przewiezionych kilogramów" należy notować ilość kilogramów załadowanych na samochód do każdego wyjazdu i w końcu dnia podsumować uwidaczniając to w rubryce „Razem".

Dzień pracy rozpoczyna się odnotowaniem stanu licznika w rubryce „Stan licznika" u góry z lewej strony, tak, by w końcu dnia można było w rubryce „ilość przejechanych kilometrów" odnotować jedną cyfrą za cały dzień przebyte kilometry.

Wykazana ilość spalonej benzyny, łącznie z pozostałością w baku, winna dać sumę równą ilości litrów benzyny wydanych przez magazyn szoferowi.

Jeżeli samochód osobowy, czy ciężarowy wyjeżdża w drogę i podczas tej podróży szofer musi kupować materjały pędne, ekonomat po powrocie samochodu z drogi, po uzupełnieniu zbiornika do pełnego, wpisuje ogólną ilość zużytych materjałów pędnych.

Niezależnie od powyższego Dyrekcja P. M. T. zauważyła, że na niektórych placówkach organizacja naładunku i rozładunku samochodów ciężarowych szwankuje. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego poleca zatem, celem dalszej racjonalizacji przewozów samochodowych dbać, aby samochód podstawiony pod naładunek był natychmiast ładowany oraz po przybyciu do miejsca rozładowania, niezwłocznie opróżniony.

Przytem należy kontrolować czy naładowany towarem samochód jest wyzyskany pod względem jego nośności.

Jeżeli nośność nie może być ze względu na przestrzenność towaru wyzyskana, należy przynajmniej wyzyskiwać pojemność ładowną skrzyni samochodu.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zaznacza, że Zakłady i Urzędy dotychczas nie zostały zwolnione z obowiązku używania przyczepek do samochodów. Nieużywanie posiadanych przyczepek powoduje podrożenie kosztów eksploatacji.

Jednocześnie należy kontrolować, czy czas przejazdu między punktami i ładowania i rozładowania nie przekracza normy potrzebnej do przejechania danej drogi.

(—) *Dr. Kreutz.*

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 1822/IV/2/30.

Warszawa, dnia 30 maja 1930 r.

W sprawie sprawozdań miesięcznych i sporządzania wykazów sprzedaży, zapasu i zapotrzebowania.

Do

wszystkich Zakładów Sprzedaży i Skarbowego Zakładu Sprzedaży wyrobów tytoniowych w Gdyni.

W uzupełnieniu zarządzenia z dnia 25.II. 1929 L. 8818/IV/2/29 w powyższym przedmiocie Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego poleca:

1) papierosy Caporal a 100 i a 10 wpisywać oddzielnie w pierwszych dwóch wolnych, poziomych rubrykach po papierosach Wisła na str. 5 wykazu.

2) papierosy odnikotynizowane Egipskie wpisywać oddzielnie w wolnej, poziomej rubryce po papierosach Caporal a 100 i a 10 na str. 5 wykazu,

3) papierosy odnikotynizowane Ergo wpisywać oddzielnie w pierwszej wolnej, poziomej rubryce po papierosach Wanda na str. 6 wyzaku.

Zarazem Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zwraca uwagę, że ogólne ilości sprzedanych wyrobów, wykazywane w tabeli „Sprzedano" pierwszej stronicy sprawozdania, winny się bezwzględnie zgadzać z sumami ogólnemi, wykazanemi w „Wykazie sprzedaży" i obejmować łącznie sprzedaż wyr. własnych, gdańskich i importowanych, natomiast ogólne ilości wyrobów własnych wykazywane na str. 4, 5, 6, 7, i 8 wykazu sprzedaży nie powinny obejmować wyrobów gdańskich i importowanych, gdyż ilości tych wyrobów są wykazane na str. 1 i 2 tego wykazu.

Nadto ilość ogólną sprzedawanych papierosów winna obejmować również ilość papierosów w sprzedanych w kolekcjach wytwornych, ewentualnie i innych.

Wartość skrętek w tabeli „Sprzedano" należy wykazywać oddzielnie w przeznaczonej na to rubryce, nie zaś razem z wartością innych tytoni.

Przy tej sposobności Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego poleca zaniechać używania wykazów sprzedaży starego nakładu (w niebieskich okładkach) i używać wykazy nowego nakładu (w zielonych okładkach), które można zapotrzebowywać bezpośrednio w Ekonomacie Dyrekcji.

Za Dyrektora P. M. T.:

(—) *Librach*
Kierownik Wydziału.

DYREKCJA POLSKIEGO
MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 2147/II/F/30.

Warszawa, dnia 31 maja 1930 r.

W sprawie używania farby fioletowej na papierosy „Cow-boy".

Do

wszystkich Państwowych Fabryk Wyrobów Tytoniowych z wyjątkiem Bydgoszczy, Kościana i Wodzisławia.

W związku z zarządzeniem z dnia 12 października 1927 r. L. 34544/II/F/27 Dyrekcja Palskiego Monopolu Tytoniowego poleca fabrykom produkującym papierosy „Cow-boy" po wyrobieniu kończących się zapasów farby czerwonej **używać do wyrobu wymienionego gatunku wyłącznie farby fioletowej**, która już została dotyczącym fabrykom przydzielona, względnie będzie w najbliższych dniach dostarczona. O dniu rozpoczęcia produkcji papierosów „Cow-boy" o farbie fioletowej należy Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego sprawozdać.

W końcu Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zwraca uwagę fabryce, aby papierosy „Cow-boy" o farbie fioletowej **nie były pod żadnym pozorem pakowane razem z dawniejszą produkcją (o farbie czerwonej) w torebki, pakiety i skrzynie.**

Zastępca Dyrektora P. M. T.:

w z. Generalny Inspektor.

(—) *J. Dutkowski*

DYREKCJA POLSKIEGO
MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 1818/IV/2/30.

Warszawa, dnia 3 czerwca 1930 r.

W sprawie utrudnień przy sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych (oprócz Poznania i Kielc) i Śląskiego Urzędu Skarbowego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Wobec zdarzających się wypadków kwestjonowania przez organa kontroli skarbowej w miejscach sprzedaży, wyrobów tytoniowych, które przekroczyły granicę zdatności, ustaloną okólnikiem Nr. 27 z dnai 22.II. 1930 r. L. 700/IV/2/30, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego wyjaśnia, że tego rodzaju postępowanie polega na mylnem zrozumieniu powołanego zarządzenia Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego. Podane w tem zarządzeniu **terminy** (dla cygar 24 mies., dla papierosów 4 mies., dla tytoni kartonowych i paczkowych oraz tabaki do zażywania i tytoni przyrządzanych (skrętek) 6 miesięcy, dla tytoni fajkowych 8 mies. i wreszcie dla tytoniu do żucia 2 mies., **oznaczają minimalny okres czasu**, w ciągu którego wyroby mogą być sprzedawane bez obawy, że utraciły aromat lub siłę, o ile nie zaszły nadzwyczajne okoliczności, które odbiły się ujemnie na zdrowotności wyrobów (zamoczenie, trzymanie w wilgotnym lokalu, wady fabrykacyjne i t. p.). Z powyższego **nie wynika** więc, że wyroby tytoniowe winny być **bezwarunkowo sprzedane** w oznaczonych terminach i, że w przeciwnym razie winny być odesłane do przeróbki względnie wymienione na świeższe.

Zarządzenie to, a w szczególności podane w niem terminy orjentacyjne mają na celu spowodowanie akcji organów nadzorczych w kierunku badania jakości wyrobów. Chodzi więc o to, by organa k. s. jak również organa monopolowe przy sposobności przeprowadzania lustracji koncesjonowanych miejsc sprzedaży wyrobów tytoniowych **zwracały** baczną **uwagę na sposób przechowywania wyrobów tytoniowych**, a w związku z tem aby badały ich jakość, celem uniknięcia reklamacji i skarg — czyli, krótko mówiąc, — **chodzi o kontrolę prewencyjną samych wyrobów.** Jeżeli więc w wyniku sposób przechowywania wyrobów jest odpowiedni, i że nie wpływa ujemnie na jakość, to towar, mimo przekroczenia tak zwanych minimalnych terminów zdatności, (o których mowa wyżej) może bez być obawy nadal sprzedawany.

Kwestjonowanie więc sprzedawania wyrobów tytoniowych, które przekroczyły tylko formalnie minimalne granice zdatności do sprzedaży, wpływa hamującą na sprzedaż i jest niewłaściwe.

Wobec tego Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego prosi o wydanie odpowiedniego pouczenia podwładnym organom skarbowym, że w hurtowniach i sklepach detalicznych mogą być kwestjonowane wyroby tytoniowe jedynie nie nadające się do sprzedaży (zatęchłe, zapleśniałe, pogryzione przez myszy, z uszkodzonem silnie opakowaniem i t. p.), z któremi należy postępować w myśl wydanego w swoim czasie zarządzenia do wszystkich Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych z dnia 1.II. 1926 r. L. 1059/II/26, natomiast granice zdatności, które określono w tutejszem zarządzeniu z dnia 22.II. 1930 r. L. 730/IV/2/30, służą do orjentacji i wskazują, czy należy przeprowadzić kontrolę jakości, czy też można się zadowolić powierzchownym stanem przechowywania wyrobów tytoniowych.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego prosi o zakomunikowanie, jakie w tym względzie zostaną wydane zarządzenia.

p. o. Zastępcy Dyrektora P. M. T.:

(—) *J. Dutkowski*

Generalny Inspektor.

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 3434/Adm./30

Warszawa, dnia 3 czerwca 1930 r.

Do

wszystkich Zakładów i Urzędów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

ZARZĄDZENIE.

W związku z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20.VI. 1928 r. Dz. Ust. Nr. 65, poz. 593, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zawiadamia, że dla Zakładów (Urzędów) Polskiego Monopolu Tytoniowego wykonane zostały w Mennicy Państwowej nowe pieczęcie urzędowe, mianowicie dla każdego Zakładu (Urzędu) po jednej pieczęci do tuszu o średnicy 36 mm. i po jednej pieczęci do laku o średnicy 30 mm., z nazwą Zakładu (Urzędu) w skrócie, zatwierdzonym przez Ministerstwo Skarbu aktem z dnia 10.II. 1930 r. L. D. I. 678/I/30.

Wysyłka do Zakładów (Urzędów) nowoobowiązujących pieczęci uskuteczniona zostaje równocześnie z niniejszem.

Nowe pieczęcie zaopatrzone są w numer rozpoznawczy „1". Numeracja rozpoznawcza (w gwiazdce na dole pieczęci) prowadzona będzie od numeru 1 dla każdego rodzaju i wymiaru pieczęci oddzielnie. W razie zagubienia lub kradzieży pieczęci, pieczęć nowozamówiona będzie zaopatrzona w następny numer kolejny (2, 3,...) dla danego rodzaju pieczęci.

O każdym wypadku zagubienia lub kradzieży pieczęci należy natychmiast 1) zawiadomić Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego, Prokuratora odnośnego Sądu Okręgowego oraz najbliższy organ policyjny, 2) ogłosić o fakcie zaginięcia lub kradzieży pieczęci urzędowej we właściwym dzienniku wojewódzkim i miejscowem poczytnem piśmie. W zawiadomieniu i ogłoszeniu, poza faktycznemi okolicznościami zaginięcia lub kradzieży, winien być wymieniony napis w otoku i numer rozpoznawczy pieczęci. W wypadku zagubienia lub kradzieży pieczęci urzędowych przeprowadzone będzie dochodzenie, celem ustalenia okoliczności zagubienia względnie kradzieży oraz ewentualnej winy funkcjonarjusza, któremu pieczęć była powierzona.

Pieczęcie urzędowe winny być przechowywane w zamknięciu przez Kierownika Zakładu (Urzędu), względnie upoważnioną do tego osobę, pod osobistą odpowiedzialnością i udostępnione tylko tym urzędnikom, którym są one potrzebne do czynności urzędowych, z zastrzeżeniem każdorazowego zwrotu wziętej pieczęci.

Odbiór wysłanych nowych pieczęci urzędowych należy pisemnie potwierdzić.

Z chwilą otrzymania nowych pieczęci urzędowych, należy natychmiast używane dotychczas pieczęcie, wraz z wykazem tychże, zwrócić do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego dla przekazania Ministerstwu Skarbu.

p. o. Zastępcy Dyrektora P. M. T.:

(—) *J. Dutkowski*
Generalny Inspektor.

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 1922/IV/2/30

Warszawa, dnia 11 czerwca 1930 r.

W sprawie sprzedaży papierosów na sztuki.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach.

Przy sposobności inspekcji koncesjonowanych przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych przez urzędników Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego stwierdzono pewne nieprawidłowości przy sprzedaży papierosów na sztuki.

Wobec tego powołując się na postanowienia zawarte w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17.V. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 531 ex 23) Dyrekcja P. M. T. wyjaśnia i zarządza co następuje:

1) Ponieważ „w sprzedaży otwarte być może jedynie jedno opakowanie każdego gatunku papierosów" — należy do sprzedaży na sztuki **wybierać papierosy w najwyższych opakowaniach** (100-kach, 50-kach, lub 20-kach). Sprzedaż papierosów na sztuki z opakowań małych (po 10 szt.) jest zasadniczo wzbroniona; może być tolerowana tylko z wyjątkowych okolicznościach (wyczerpanie się zapasów dużych opakowań podczas jarmarków, odpustów, uroczystości i t. p.).

2) z wyżej zacytowanego postanowienia wynika również, **że sprzedaż papierosów na sztuki winna się odbywać wyłącznie z oryginalnych opakowań** nie wolno zatem przekładać papierosów do innych pudełek lub do szuflad szaf sklepowych i trzymać je w większych ilościach po 200 lub więcej sztuk (luzem albo opakowane po kilka sztuk (2 — 5) — w torebki papierowe. Przepis ten ma na celu umożliwienie stwierdzenia pochodzenia (data produkcji, numer fabryki i t. d.).

Reasumując powyższe zaleca się udzielać sprzedawcom detalicznym następujących wskazówek:

1) tam gdzie jest stała lub spodziewana, ożywiona sprzedaż papierosów na sztuki — należy papierosy do tej sprzedaży przygotowywać w największych na składzie będących opakowaniach;

2) z przygotowanych papierosów należy otworzyć tylko po jednym pudełku każdego gatunku;

3) papierosów nie należy przed sprzedażą wyjmować z opakowania oryginalnego i pakować po kilka sztuk w torebki papierowe — wkładać papierosy do torebek można w obecności kupującego, który na podstawie oryginalnego opakowania, ma możność stwierdzić pochodzenie papierosów;

4) oryginalne opakowania opróżnione winien sprzedawca przechowywać w sklepie w ciągu całego dnia sprzedaży, t. j. od otwarcia do zamknięcia przedsiębiorstwa i na żądanie okazywać organom kontroli.

W końcu zwraca się uwagę, że odnośnie do pudełek pustych i otwartych ma zastosowanie rozpo-

rządzenie Dyrekcji P. M. T. z dnia 22/VI. 1927 r. L. 19041/IV/b/27, w sprawie niszczenia pudełek przy sztukowej sprzedaży.

Wreszcie zaznacza się, że papierosów odnikotynizowanych nie wolno sprzedawać na sztuki.

Zastępca Dyrektora P. M. T.:

(—) *Inż. J. Husarski.*

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 1968/IV/2/30.

Warszawa, dnia 14 czerwca 1930 r.

Dodatkowe zapotrzebowanie wyrobów tytoniowych.

Do

wszystkich Zakładów Sprzedaży (oprócz S. Z. S. W. T. w Gdyni).

W uzupełnieniu zarz. z dn. 4.IV. 1930 r. L. 1108/IV/2/30 (okólnik Nr. 66), Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego podaje, że magazynem rezerwowym dla papierosów odnikotynizowanych „Ergo" i „Egipskie" jest Państwowy Magazyn Surowców i Wyrobów Tytoniowych w Warszawie — Nowogrodzka.

Zarazem zmieniając częściowo wyżej wymienione zarz., Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego poleca na przyszłość zamówienia na wyroby importowane zarówno na główny przydział jak i na dodatkowe przydziały kierować w formie **bezpośrednich zamówień** do Państwowego Magazynu Surowców i Wyrobów Tytoniowych Warszawa — Nowogrodzka, który je będzie realizował w miarę posiadanych zapasów, nie należy więc już nadal zamawiać wyrobów importowanych w kol. 14 i 15 „Wykazu Sprzedaży". Oczywiście odpisy bezpośrednich zamówień należy przedkładać jak dotychczas Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Za Dyrektora P. M. T.:

(—) *Librach*
Kierownik Wydziału.

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 2026/IV/2/30.

Warszawa, dnia 24 czerwca 1930 r.

Do

Panów Dyrektorów (Kierowników) Zakładów Sprzedaży (wszystkie).

Wobec tego, że większość Zakładów Sprzedaży, które mają przydzieloną tabakę z Państwowej Fabryki Wyrobów Tytoniowych w Winnikach, żąda wysyłki w początku miesiąca, fabryka ze względów technicznych nie jest w stanie realizować terminowo zamówień.

Ponieważ zakłady sprzedaży mają wystarczający zapas handlowy tabaki, terminy wysyłki jej z fabryki w Winnikach należy oznaczać na drugą połowę każdego miesiąca, wyjątkowo zaś tylko wcześniej.

Zastępca Dyrektora P. M. T.:

(—) *Inż. J. Husarski.*

Do wszystkich egzemplarzy niniejszego N-ru **Dziennika Urzędowego P. M. T.** załącza się III zeszyt **Przeglądu Tytoniowego.**

WYDAWCA: DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO.
REDAKTOR: CZESŁAW ROKICKI.
TŁOCZONO CZCIONKAMI DRUKARNI PAŃSTWOWEJ, MIODOWA 22. — — — — — — — — — Nr. 53024.

zadzenie Dyrekcji P. M. T. z dnia 22/VI. 1927 r. L. 19041/VI-5/27, w sprawie niszczenia pudełek przy sztukowej sprzedaży.

Wreszcie zaznacza się, że papierosów odnikotynizowanych nie wolno sprzedawać na sztuki.

Zastępca Dyrektora P. M. T.:

(—) Inż. J. Huszarski.

DYREKCJA POLSKIEGO
MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 1968/IV/2/30.

Warszawa, dnia 14 czerwca 1930 r.

Dodatkowe zapotrzebowanie wyrobów tytoniowych.

Do

wszystkich Zakładów Sprzedaży (oprócz S. Z. S. W. T. w Gdyni).

W uzupełnieniu zarz. z dn. 4/IV. 1930 r. L. 1108/IV/2/30 (okólnik Nr. 66), Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego podaje że magazynem rezerwowym dla papierosów odnikotynizowanych „Ergo" i „Egipskie" jest Państwowy Magazyn Surowców i Wyrobów Tytoniowych w Warszawie — Nowogrodzka.

Zarazem zmieniając częściowo wyżej wymienione zarz., Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego poleca na przyszłość zamówienia na wyroby importowane zarówno na główny przydział jak i na dodatkowe przydziały, kierować w drodze bezpośrednich zamówień do Państwowego Magazynu Surowców i Wyrobów Tytoniowych Warszawa — Nowogrodzka, który je będzie realizował w miarę posiadanych zapasów, nie należy więc już nadal zamawiać wyrobów importowanych w kol. 14 i 15 „Wykazu Sprzedaży". Oczywiście odpisy bezpośrednich zamówień należy przedkładać jak dotychczas Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Za Dyrektora P. M. T.:

(—) Librach
Kierownik Wydziału.

DYREKCJA POLSKIEGO
MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 2026/IV/2/30.

Warszawa, dnia 24 czerwca 1930 r.

Do

Panów Dyrektorów (Kierowników) Zakładów Sprzedaży (wszystkie).

Wobec tego, że większość Zakładów Sprzedaży, które mają przydzieloną tabakę z Państwowej Fabryki Wyrobów Tytoniowych w Winnikach, żąda wysyłki w początku miesiąca, fabryka ze względów technicznych nie jest w stanie realizować terminowo zamówień.

Ponieważ zakłady sprzedaży mają wystarczający zapas handlowy tabaki, terminy wysyłki jej z fabryki w Winnikach należy oznaczać na drugą połowę każdego miesiąca, wyjątkowo zaś tylko wcześniej.

Zastępca Dyrektora P. M. T.

(—) Inż. J. Huszarski

Do wszystkich egzemplarzy niniejszego N-ru Dziennika Urzędowego P. M. T. załącza się III zeszyt Przeglądu Tytoniowego.

WYDAWCA: DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO.
REDAKTOR: CZESŁAW ROKICKI.
TŁOCZONO CZCIONKAMI DRUKARNI PAŃSTWOWEJ, MIODOWA 22. — — — — — — — — — — N. 5504.